

Hus - Hålls

Almanach

för Skott - Året
Efter Jesu Christi Födelse,

1740.

Vtråknad

Til STOCKHOLMS Meridian,
Hvarjämte bisogas / förvtan de wan-
lige Underrättelserna / ett kort utdrag
om Schäfferiers inräckningar.

Med Kongl. Maj:ts Nådigste Privilegio.

STOCKHOLM,

Tryckt hos JOH. LAUR. HORRN, Kongl. Antiqu:
Archiv. Boktr.

Kort vtdrag om Schäfferiers intäffningar.

Det bör utan gensago hållas för en stor Skatt, när ett Rike haftver godt förråd på hwad, som til des behof årsordras. Och som Fåre, stötfeln dertil ganska mycket bidrager, hålst som Får icke allenast tienar til Föda utan ocså til Kläder, vt: om det at Länderne derigenom blifwa förbättrade; Så har man icke hållit ottenligit, at derom gifwa något begrevo. Uppå åtskillige ställen här i Riket är til Schäfferiers anläggande god anledning, såsom uppå Öland och Gotland, en del af Elfsborgs och Bohus, Lähn, Uppland, Västergötland, Halland, Skåne, med flera Orter, warandes nästan utroligt, hwad Riket kunde producera af Ull, om man allenast, efter ett lagit lindrigt medium, ville calculera 20. st. goda Får på hvart helt Hemman, då man uppå 100000. hela Hemman, som vngesäälligen i Sverige och Finland räknas, skulle beqvämligen kunna hålla två millioner goda Får. Af sådant med flere omständigheter har man blifvit föranläten att giöra ett sammandrag, af Herr Commercie-Rådets Jonas Alströms vfgifne Tractat om Fåra-Stötfeln, tillika med flere andra observationer, samt sådant hvar och en Hushållare härigenom til vaderrå'telse mynden.

I. §.

I. §. Fårafallet bör, til fuctiehets vndviskan, byggas på en hdg plats emot Middags, Solen, och vara i långd och bredd jämförat efter Fårens myckenhet, så at de ei trångas. Ut i Fåra, Huset bör vara ett astångsel, som kan snytas til och ifråna väggen, hvilket tienar til Fårens fastagande, at hwarje 14. dagar undersöka om Fåren ärv Stuka. Utom detta giöres andra små asdelningar för Lambdräktiga Får, såsom ock Lamb. Men de fina Får böra hållas särskilt. Krubban giöres låg och förses med Häckar, hvilke måste väl fassbindas och vne hållas. Häckarne böra ställas upprätt, så at intet hår eller gräs kan falla på Fåren och festua i Ullen. Gålfwet bör sättas med slät sten, något astöpande til alla sidor, eller ock om Hösten, när Fåren intagas, beläggas med dubbel lärf, åsvervål så mycket torr sand införes, at den öfwer Gålfwet ligger 1. quarter diupt. Om Wintern bör Gålfwet ei ränsas, utan halm strös under Fåren, hvilket jämte Fårens renhet besordrar giödsbens förfökande. På Fårafallet bör giöras lufthåll, at Wådret må genomspela, ty förmöken värma förväskan, at Fåren blifwa fintuge, och gifwa sig för kiölden, då de om Wintren eller Wårtida utsläppas.

2. §. Fåraherdens egenskaper och syglor böra vara. I. Ut förstå Fårens natur, aswelsart, sükdomar

domar

domar och läkedomar. 2. Att med sin röst hålla Hior-
den tillsammans/ så att den ei stigras. 3. Ikke strä-
ma Fåren med fastande / slödende eller bullrande/
utan wänja dem til at följa med spelande / siungande
och läckande. 4. Uppå plattmarken och besvärerligen
wid stogen bör han icke sittia/ mycket mindre so wa-
utan vara uppe och haſwa ett walsamt öga öfwer
Hiorden/ och derigenom förekomma willdiurs och
tiswars angripande. 5. Måste Fåren wänjas mid
tv slags rop/ nemligent ett som gifwer tilfånna/ at
de skola gå bort/ och ett annat som ropar tilbaka
dem som ärö på orått väg. 6. Bör han förekomma
at Fåren icke giöra skada vti andras Åker och Ång.
7. Skal han weta åtskilja de plazer/ på hwilka han
berar/ efter rumniets lägenhet/ dagstidens och wå-
derlekens förändring. 8. I råttan tid gifwa dem
dricka. 9. Ikke förgiata at gifwa dem salt- skele.
10. Hålla vakt om natten omkring de i fällor inne-
stängde Får/ och bewaka Hiorden med sina hundar/
så at odiuren ingen skada giöra. 11. Tilse at Fåren
ei lägga sig der vått och orent är. 12. Wahrsamt
omås med fodret/ at det spisar vt. 13. Förstå sig
på klippningen och Ullens rånsande och sorterande,
til klar/ krufig/ sträf och grof Ull rc. rc. En sådan
Herde behöfves icke wid hwart och ett Hemman/
utan kunde flera förena sig/ at nyttia en Person/
waran-

warandes tråffeligt tilfälle/ at få lära hela denna
wetenskapen/ wid Höjentorp, af den Schäffer Herr
Commercie - Nådet Alström insörfriwit/ hwilken
til underrättelses meddelande härvinnar för hvar
och en år redebogen.

3. §. En Fåraherde kan icke väl sköta Hiorden
ensam/ utan behöfver goda Hundar, til at waka/
löpa och efterjaga samt bortdriva odiur: Och skola
vti Grabant Hundarne vara så inrättade/ at så
snart Fåret lägger sig på en oren plats/ springer
han til och drager det vp.

4. §. Fårahiorden delas af Herdarne vti Får
och Lamb / som består af Wädrar eller Baggar/
Lactor eller Sdr/ Gumsar eller Giäll-Baggar/ Spät-
Lamb och Åhrs-Lamb. Somlige Får klippas en
gång/ somlige twå gånger om Åhret/ det förra slä-
get är det bästa/ ester som det gifwer både mera och
bättre Ull än det senare: Doch är at märcka/ at
om Får/ som böra klippas twå gånger om Åhret/
allenast en gång klippas/ så förloras Ullen/ i thy de
släppa honom sielfwa. Währ-Löddian bör åfwen ack-
tas/ emedan den är god och nyttig.

5. §. Fåren ärö som bäst emellan det 2:dra och
7:de Åhret/ och bliſwa på 10:de Åhret odugelige til
afwel. Goda Fårs känneteckn är at vara wida öf-
wer kroppen/ och haſwa tiock/ redig och len Ull/ i
huner:

synnerhet omkring buken / halsen och nælen / friska
och rödackliga ögon / låga ben De hvita Fär hållas
och för bättre än andra / efter som Ullen kan antaga
alla färgor. En Wådour bör ha swa en hvit hud
och Ull / samt Ullen lång / len och tiock / stor och
lång kropp / bred och rund panna / stora friska ögon/
rat och fort näsa / lång / tiock swans / utan horn är
bäst / ty Tackorne ha swa lättare födsel efter hornlösa
Wådrat. Utom des bör Wådnuren icke ha swa några
svarta / röda eller bruna fläckar vti mund / gomor/
ne eller på tungan / så framt afwelen skal bli swa
hvit / hvilken är den bästa. En Wådour är icke tien-
lig at bestiga Fåren / förrän på andra Åhret / och
diger til des han Ulfwer 5. Åhr. Til godt Fåreslags
bibe hällande / kunde de / som ha swa allenast 10. à
12. Fär bespara en Bagges underhåll / och i des
ställe hora honom när det behöfves. Tackan skal
ha swa lång vprått hals / bred rygg / vara rund och
tiock öfrer länderne / med tiock swants / len / lång
och tiock Ull öfwer hela kroppen.

Continuation följer, wil GULD, nästa Åhr.

Solens Upp- och Nedergång til
hvar ejjonde dag hela åhret igenom,
vnder åskillige Polens högdet i Sverige.

Sljande Tafla är uträknad för Åhr 1750. som är
det andra efter Skott. Åhret: så at hon kan, utan
något märkeligt fel / så väl til som ester bemålte Åhr
en lång tid brukas. När man wil af denna uträknin-
gen sig betiana / så måste man weta Polens högd på
den ort man wistas / som kan finnas af Svensta Land:
Chartan ongesär / hälst få orter til sin Pol. Högd åro
ånnu behörligen med accurate Instrumenter determin-
nerade. Emedlettid / som här allenast kommer an på
hela grader, så kunnan de som bo vti:

Öster, och Väster, Giöthland / samt Bohus, Län
söka Solens Upp- och Nedergång på Taflan vid 58.
grad. Polens högd.

Södermanland / Nerike och Wermland vid 59. gr.
Uppland / Västmanland / Väster, Bergslagen,
Uland och Nyland vid 60. grad.

Dalarne / Gestrikland / Södre delen af Helsingland
och Finland / vid 61. grad.

Norra, delen af Helsingland / Herredalen / Medel-
pad och Tavastland vid 62. grad.

Ångermanland / Jemland / Sawolax och Norra
delen af Finland vid 63. grad.